

کره شمالی بدون توجه به آمریکا روی دور آزمایش‌های موشکی بازگشته است

پوزخند اون به ترامپ

صفحه ۷

یک روز پس از اقدام ایران در توقف برخی تعهدات برجامی و ضرب‌الاجل ۶۰ روزه به ۴+۱ برای انجام تعهداتشان در برجام اتحادیه اروپایی اعلام کرد نه تنها هیچ ضرب‌الاجلی را نمی‌پذیرد بلکه ایران باید اجرای تعهداتش در برجام را ادامه دهد

ابتداءً ویک روز

- در خواست روسیه از کشورها برای ادامه تجارت با ایران
- انتقاد ظریف از بیانیته برجامی اروپا
- دبیر شورای عالی امنیت ملی: در صورت لزوم تدابیر سخت‌تر از خروج از برجام را اتخاذ خواهیم کرد

صفحه ۲

حکم فریدون و هشدار به عدالتخواهان!

■ علی حیدری

مهم، طبعاً می‌تواند ریشه فساد در ساختار قوه قضائیه را تا حد زیادی بخشکاند.

مجموعه فعالان عدالتخواه و فعالان سیاسی-اجتماعی اما نه تنها واکنش خاصی به این خبر نشان نمی‌دهند و پیگیر عملیاتی شدن آن از رئیس دستگاه قضا نیستند، که در مساله‌های مانند صدور حکم حبس برای برادر رئیس‌جمهور هم سکوت کرده و عمدتاً سوت‌زنان از کنسار آن رد می‌شوند تا غافل و نادیده گرفتن اقدامات خوب اما همانقدر برای سلامت جامعه خطرناک است که برجسته‌سازی اخبار منفی در فضای بی‌در و پیکر مجازی می‌تواند قاتل امید عمومی باشد. طبق اصل ۱۶۵ قانون اساسی، «حاکمات، علنی انجام می‌شود حضور افراد بلامانع است مگر آنکه به تشخیص دادگاه، علنی بودن آن منافعی عمومی یا نظم عمومی باشد یا در دعای خصوصی طرفین دعوا تقاضا کنند که محاکمه علنی نباشد». قرار دادن آرا با حذف نامها در منظر نخبگان، قدم نو و بسیار مثبتی در راستای اجرایی شدن بهتر این اصل مهم قانون اساسی است و با کنکاش و مطالبه‌گری رسانه‌های نخبگان پیرامون آن، می‌تواند تصحیح و تکمیل شود.

در مقابل، سکوت نخبگان و عدالتخواهان در برابر این اظهارات مثبت می‌تواند روند بر خورد با فساد در سطح کشور را بی‌پشتوانه، گنگ و پراهم کند.

ادامه در صفحه ۶

تحلیل وضعیت کنونی کشور به هیچ روی کار آسانی نیست.

دشواری و ابهام مذکور نیز بیش از هر چیز معلول عملکرد نامشخص مجموعه دولت در رابطه با مسائل مختلف است. هیچ‌کس نمی‌داند دولت دست آخر همچنان معتقد به بازار آزاد است یا به کوپنی کردن برخی اقلام و کنترل نرخ‌ها رضایت خواهد داد؟! شواهد می‌گویند خود دولت هم دقیقاً نمی‌داند! در موارد مشابه و متعدد دیگر هم وضعیت همین است. بنزین، برجام، طرح تحول سلامت، حذف یارانه ثروتمندان، تعطیلی یا تداوم دلار جهانگیری و یک لیست بلندبالا در حوزه‌های مختلف را می‌توان به این فهرست افزود. کارها مدت‌هاست در وضعیت برزخی مانده است. انگار استخاره آقایان، میانه آمده باشد یا چیزی شبیه این! همزمان با این بی‌عملی که در برخی حوزه‌ها به انگاره بی‌دولتی محض دامن می‌زند، در حوزه فضای مجازی، مجموعه افکار عمومی کشور حکم گوشه‌تازی را پیدا کرده‌اند. فضایی که با تاخت و تاز شبکه‌های اجتماعی خارجی، ما تقریباً هیچ حاکمیت خاصی بر آن نداریم و دولت هم ظاهراً از این وضعیت بدش نمی‌آید!

در برابر این حجم از تدبیر و امید گسترده و متنوع اما مهم‌ترین برنامه و راهبرد دشمن بر نامیدسازی جامعه از کلیت دولت، نظام، حاکمیت، دین و خلاصه! همه چیز متمرکز است. امری که نقطه کانونی آن در رسانه‌ها و به طور دقیق‌تر در فضای مجازی است. غلبه جو خبری منفی و علاقه وافر آدمین‌های کاتال‌ها و بیج‌های پرطرفدار به منفی‌بافی مداوم، چنان است که عوارض ناشی از آن بعضاً دامن عدالتخواهان، انقلابیون، نخبگان، فعالان منصف سیاسی-اجتماعی و... را هم گرفته است. بایکوت و حذف اخبار خوب از حافظه جمعی ایرانیان، بخشی از این وضعیت نامطلوب است. ورود بیه مصداقی خاص برای نشان دادن وضعیت گفته شده آسان نیست. در میان تعدد سوژه‌ها اما «صدور حکم حبس حسین فریدون،

لزوم اعتبار بخشی به ضرب‌الاجل‌ها!

■ حسن رضایی

چنانکه گفته است کار خاصی انجام نخواهد داد و اساساً به ضرب‌الاجل اعتقادی ندارد.

لذا اقدامات اتحادیه در ماه‌های اردیبهشت و خرداد، احتمالاً ملغمه‌ای از تانسف و تهدیدهای لفظی باقی خواهد ماند. چنین واکنشی هم یک دلیل بسیار ساده دارد: ما متأسفانه قبلاً با عمل نکردن به ضرب‌الاجل‌های متعدد خود در برابر اروپا، آنها را از اعتبار ساقط کرده‌ایم. روز خروج آمریکا از برجام به اروپا گفته‌ایم صبر ایران اندک است و شما تنها چند هفته فرصت دارید ما را به ماندن در برجام متقاعد کنید! بعدتر درباره عملیاتی کردن SPV گفته‌ایم «اروپایی‌ها تا ۱۳ آبان وقت دارند و از این تاریخ به بعد فایده‌ای ندارد که بخواهند انجام دهند!» ۱۰ ماه بعد اما همین آقای عراقچی بی‌اعتنا به سخنان گذشته، در بزرگ مقابله ملت ایران «هم چیزی از تصویر ضعیف ایران در نگاه طرف مقابل را تغییر نخواهد داد. کنار هم گذاشتن تمام این واقعیات، باز هم ما را به این می‌رساند که گام‌های بعدی ایران از امروز، بیش از سخنان رئیس‌جمهور در ۱۸ اردیبهشت ۹۸ حائز اهمیت است.

طرف اروپایی اکنون ب خوبی می‌داند توقف فروش آب سنگین و اورانیوم غنی‌شده از سوی ایران، وقتی فروش آنها قبلاً توسط آمریکا تحریم شده، ضعیف‌ترین واکنشی است که می‌شود به نقض عهدهای اروپا و آمریکا داد. لذا است که به جای عذرخواهی و ارائه تعهد واقعی به تأمین حقوق ملت ایران، همان ابتدا با رد کامل ضرب‌الاجل ۲ ماهه ایران، سعی دارد گام بعدی مسا در جهت احقاق حقوق خود در برجام را هدف قرار دهد. طبق اعلام رئیس‌جمهور، ایران در مرحله بعدی، خود را متعهد به رعایت سقف غنی‌سازی مندرج در برجام نخواهد دانست و فعالیت راکتور اراک را نیز به روال پیش از برجام بازخواهد گرداند، مگر آنکه به منافع خود در برجام، بویژه در ۲ موضوع نفت و بانک برسد. امری که تحقق آن با توجه به گریه‌رقصانی‌های اروپا و آمریکا چیزی نزدیک به محال است. اروپا طی ۲ ماه آینده

پرو تصمیم شورای عالی امنیت ملی و دستور رئیس‌جمهور،

روند کاهش تعهدات برجامی کشورمان آغاز شده است. ما پیش از این و در دهه ۸۰ نیز با همین تیم مذاکره‌کننده راهی مشابه را طی کرده بودیم که آن هم به دلیل بدعهدی اروپایی‌ها در نهایت به بازگشت هسته‌ای انجامیده بود. هر چند آقای روحانی در سال ۹۲ روایت معکوسی از تاریخ به افکار عمومی ارائه داده، می‌گفت: «در کشور ما سال‌ها و دهه‌هاست که اقتصاد به سیاست خارجی و داخلی یارانه می‌دهد، اقتصاد ما تا کی باید به سیاست یارانه بدهد؟ باید یک دهه امتحان کنیم و از سیاست داخلی و خارجی به اقتصاد یارانه بدهیم تا ببینیم زندگی، معیشت و اشتغال جوانان مردم چگونه خواهد شد!» اینکه چرا یک تجربه را در فاصله یک دهه باید ۲ بار تکرار کنیم، موضوع این یادداشت نیست. حتی اینکه چرا باید دقیقاً همان افراد دوباره با هزینهای چندین برابر همان راه یک دهه پیش را رفته باشند هم فعلاً محل بحث نیست.

مهم‌تر از تاریخ پرونده هسته‌ای و حتی مهم‌تر از سخنان اخیر آقای روحانی درباره کلیدخوردن روند بازگشت هسته‌ای کشور، گام‌های بعدی ما به عنوان «ایران» است. شاید یک سال پیش بود که در نوشته‌های، دلایل آنکه راهکارهای رئیس‌جمهور در مساله هسته‌ای و اقتصاد، جواب معکوس داده را بررسی کردیم. در آنجا نوشتیم وقتی دولت قرار را بر وزیر یارانه سیاست به اقتصاد گذاشته، اگر هم راهکارش درست و واقعی باشد، در درجه نخست و همواره، باید جیب سیاست را پر و پیمان نگه دارد. اتخاذ مواضع سیاسی ضعیف و رفتن همزمان بر سر میز مذاکره برای دادن یارانه همان مواضع به اقتصاد، بیش از بازی برد-برد به تمسخر خود و ملت شباهت دارد. نوشتیم وقتی ما حین مذاکره، آب خوردن مردم را هم به تصمیم طرف مقابل گره می‌زنیم، او دولت ما را گرسنه‌های می‌بیند که نه سیاست، بلکه تمام هست و نیست خود در حوزه‌های

بازگشت همه به سوی اوست

برادر گرامی جناب آقای مسعود فروغی

مصیبت وارده را به جنابعالی تسلیت عرض نموده برای آن مرحومه غفران و آمرزش و برای شما و خانواده محترم صبر و اجر از درگاه حضرت احدیت مسألت داریم

وطن‌امروز

سلام وطن

۶۶۴۳۹۴۲